

Uostalom, i taj Danas – ‘prestonički’ dnevnik u kojem se, nakon dugih godina i desetljeća, obostrano korisnoga ‘nepoznavanja’, moje ime ponovno pojavljuje u naslovima – i dalje živi od sorosevskog novca. Uz impresum mu, naime, stoji cijeli niz (ali pravih!) ivančićevskih gospodara: Medijske organizacije za Jugoistočnu Europu (SEEMO), Asocijacija listova Project Syndicate, International Press Institute, Freedom Forum... Danas se ovaj list dići titulom ‘Pionir slobodnih medija 2002.’ godine, kakvih su se ‘feralovci’ svojedobno naklukali na tone. Srbija to, očito, ne čitaju, jer zašto bi se oni mučili i čitali nekakav četnički de-lux tisak, kad imaju toga na tone u pravom, ‘hard core’ izdanju. Imaju ih u rasponu od ‘slavne’ Politike, koja je, posebno kroz svoju rubriku ‘Odjaci i reagiranja’, zajedno s tadašnjom Radio-televizijom Beograd devedesetih godina prošlog stoljeća, izazvala četiri jedre velikosrpske agresije protiv okolnih naroda i država, do tzv. tabloida tipa Informer i sličnih koji se na groteskan muče da i danas urade nešto slično!

Uvijek se, u ovakvim prigodama, sjetim rječite prigode iz jednoga drugog beogradskog de-lux sorosevskog lista, tjednika Vreme. Naime, još 15. ožujka 1994. godine muslimanski novinar Senad Pećanin u svome ‘jugopartizanskome’ i sorosevskome listu Dani iz Sarajeva prisjetio se ove zgodbe: urednik Vremena Mirko Mlakar mu je, u prostorijama splitskog Feral Tribunea, tada također vodeće Soroseve (britanske) medijske agencije u Hrvatskoj, pokušao opravdati odluku ovog lista da u četiri broja tiska predizborni plakat, kako je rekao, ‘poznatog srpskog političara’ Željka Ražnatovića Arkana.

‘Slušajući’ Mlakara shvatio sam da su od srpskih fašista svakog prijezira do stojniji samo umišljeni srpski antifašisti, zgodno je tada zapazio Pećanin.

Više od dva desetljeća nakon toga, taj smiješno-nakaradni kompleks ‘više vrijednosti’ koju splitsko-zagrebačko-beogradski orjunaši i bradonje pokušavaju širiti tzv. zapadnim Balkanom zaudara danas kao i nekada, ali je zapravo i sasvim razumljivo: zašto i jedni i drugi i treći ne bi bodro jašili na toj na prvi pogled crknutoj jugoslavenskoj kljusini kad i u bližem i daljem okolišu ima toliko širokih dušica koje će za nj spremno

odriješiti kesu?! Najfascinantnija je već spomenuta hrvatska država: Viktor Ivančić spada u nazuži krug od šačice najstrasnijih njezinih mrzitelja i rušitelja

Danas, četvrt stoljeća nakon toga, kada već i notorni ‘mostari’ ili ‘ćuprijaši’ Bulj, Petrov, Grmoja i drugovi grme kako je ‘Plenković sluga gospodara Todorovića, Valentića, Škegre i Gregurića’ (prema Novom listu od 1. svibnja ove godine) - možda sam nešto konačno i shvatio. To, naime, tko svih ovih godina sustavno i u krajnjoj (domaćoj) instanci - a u bliskoj suradnji sa svojim beogradskim jaranima - proizvodi ovaj ivančićevski jugo-sotonizam. Za ovu industriju svih ovih godina nikad nije uzmanjkalo zloglasnih ‘kuna ustašica’

pa ipak ona ovoga tipa i cijelu bulumenitu sličnih desetljećima goji (a ponekad i tovi) kao brižna majčica.

Jugostonisti u krajnjoj instanci

Dugo vremena mi je trebalo da sebi razjasnim ovu gotovo neshvatljivu ljubav Republike Hrvatske prema svojim najvjernijim neprijateljima. Sjećao bih se prijezira s kojim je čak i ovakvim

ivančićima po svemu slični medijski oligarh Ninoslav Pavić iz tadašnjeg Europa Press Holdinga govorio o silnim milijunima koje je **moraو** (valjda po partiskom zadatku) spiskati na omražene i nezasitne ‘feralovske’ jugo-sotoniste. Za Sorosa (Britanski imperij) i njegovu medijsku kesu znao sam od samog početka, ali znao sam i da ih je on, onako racionalan i strogo ciljano rasipan, nakon 3. siječnja 2000. godine prebacio na hrvatsku državnu kesu. Kao da sam čuo kad je poručio najprije Račanu, Mesiću i Manoliću, a potom Sanaderu, Josipoviću i svima ostalim: ‘Dosta sam ja te i takve financirao devedesetih godina. Sada kad sam vas doveo na vlast, kesu odriješite vi!’

Ipak, svih ovih godina gotovo u podsvijesti ili u malom mozgu motalo mi se davno sjećanje na jedan davni intervju iz Feral Tribunea s Franjom Gregurićem, predsjednikom hrvatske vlade od 17. srpnja 1991. do 12. kolovoza 1992. godine, dakle, iz najtežega ratnog doba. S Gregurićem sam razmjenio nekoliko ugodnih rečenica tijekom plovidbe Konvojem Libertas koji se mučno probijao u okupirani Dubrovnik od 28. listopada do 1. studenog 1991. godine. Doživljavao sam ga dugo kao ugodnoga i općenito vrlo pozitivnoga čovjeka, ali onda sam pročitao taj Feralov intervju s njim i činilo mi se kao da oni njega doživljavaju kao svoga istomišljenika i možda čak i zaštitnika. Oni su protiv hrvatskog predsjednika i državotvorca Franje Tuđmana ispisali tone i tone nezamislivih gnusoba, a Gregurić je, činilo se, s ‘feralovcima’ časkao ugodno kao s rodom rođenim.

Danas, četvrt stoljeća nakon toga, kada već i notorni ‘mostari’ ili ‘ćuprijaši’ Bulj, Petrov, Grmoja i drugovi grme kako je ‘Plenković sluga gospodara Todorovića, Valentića, Škegre i Gregurića’ (prema Novom listu od 1. svibnja ove godine, dakle, istog onog dana dok je Ivančić na trošak uvijek izdašne mu hrvatske države iz Beograda pljuvao po meni) - možda sam nešto konačno i shvatio. To, naime, tko svih ovih godina sustavno i u krajnjoj (domaćoj) instanci - a u bliskoj suradnji sa svojim beogradskim jaranima - proizvodi ovaj ivančićevski jugo-sotonizam. Za ovu industriju svih ovih godina nikad nije uzmanjkalo zloglasnih ‘kuna ustašica’.

POPIS

Hrvata na području Imotskoga koje su likvidirali partizani nakon jugoslavenske okupacije

Predmet: Spisak likvidiranih – dostavlja.-

UPRAVI DRŽAVNE BEZBEDNOSTI ZA DALMACIJU

Split

U vezi Vaše depeše broj 57 od 10. aprila 1948. godine u prilogu Vam dostavljamo spisak likvidiranih na ovom kotaru od oslobođenja do danas.

Smrt fašizmu – Sloboda narodu!

M.P.⁵⁴⁶

Za Opunomoćstvo:

Drago Barbarić[v.r.]
/ Drago Barbarić /

SPISAK LIKVIDIRANIH NA KOTARU IMOTSKI POSLIJE OSLOBODJENJA

BILIĆ MATE Antuna i majke Mare Ljubić, rođen 27. V. 1922. godine u Runovićima, kotar Imotski, zemljoradnik, Hrvat, državljelan FNRJ-e, bio oženjen sa Anom Glavotom. Strelijan je od jedinica Jug. Armije 1945. godine, kao ustaški jamar.⁵⁴⁷

Dana 3. svibnja 1948. godine tzv. Opunomoćstvo Udbe za kotar Imotski dostavilo je središnjici Udbe u Split popis likvidiranih osoba na području kotara Imotski nakon što su partizanske postrojbe zauzele, odnosno okupirale taj grad. Splitska Udba zatražila je te podatke u travnje te godine. Dokument završava sa zločinačkim pozdravom ‘Smrt fašizmu - Sloboda narodu’.

Ovdje objavljujemo popis likvidiranih Hrvata. To je samo jedan od gotovo stotinu dokumenata u najnovijoj knjizi koju je priredila povjesničarka Blanka Matković: ‘Split i Srednja Dalmacija u dokumentima OZN-e i UDB-e, 1944.-1962. Zarobljenički logori i likvidacije.’

Ovaj i drugi dokumenti objavljeni u knjizi dokazuju da su partizani i dugo nakon svršetka rata strijeljali ‘narodne neprijatelje’. Često su to činili bez ikakve presude, a onda presudu naknadno

donosili. Na takve postupke upozoravali su i sami partizanski nadzornici nakon obilaska terena.

O žrtvama tzv. antifašističkoga terora u cijeloj Hrvatskoj pa tako i na splitsko-me području godinama se i desetljećima šutjelo. Tek nakon 1990., nastankom samostalne hrvatske države tema je prestala barem djelomično egzistirati kao tabu. Ova knjiga Blanke Matković raskrinkava sav užas jugoslavenske okupacijske vlasti na splitskome području.

KUJUNDŽIĆ IVAN pok. Ilije i majke Popić Ruže, rodjen 25. I. 1920. godine u Ivanbegovini, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, nije bio oženjen, streljan kao ustaša – kamišar.⁵⁹⁶

KUJUNDŽIĆ MARIJAN "Kuljan"⁵⁹⁷ pok. Petra i majke Kljenjak⁵⁹⁸ Ane, rodjen 8. X. 1912. godine u Ivanbegovine, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, bio oženjen sa Kudžić Anom. Streljan kao ustaša – kamišar.⁵⁹⁹

KUJUNDŽIĆ MILAN "Čila" pok. Luke i majke Kujundžić Ane, rodjen 8. II. 1924. godine u Ivanbegovini, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, nije bio oženjen. Streljan kao ustaša – kamišar.⁶⁰⁰

LUBINA IVAN "Barišić" pok. Marijana i majke Ive⁶⁰¹ Gudelj, rodjen 29. III. 1897. godine u Ruvničima, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, bio oženjen sa Matijom Todorović – imao 9 djece. Streljan od NOV-e 1945. godine kao ustaški špijun.⁶⁰²

LOZO ANA ud. Milana od oca Prgomet Mate i majke Ane Ivanko, rodjena 1914. godine u Donjem Prološcu, kotar Imotski, domaćica, udata. Streljana 1946. godine u Zenici.⁶⁰³

LEKO ANDJA Josipova i majke Cvitanović Matije, rodjena 24. III. 1923. god. u Postranju, kotar Imotski, domaćica, Hrvatica. Streljana 1945. godine u Zagrebu kao ustaša.⁶⁰⁴

LOZO MILAN pok. Mije i majke Ante⁶⁰⁵, rodjen 25. VIII. 1914. godine u Gornjem Prološcu, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, bio oženjen sa Prgomet Anom. Ubiven 1945. godine kao ustaša u Zenici.⁶⁰⁶

LOVRIĆ IVAN-MILAN Matin i majke Livajić Mare, rodjen 1921. godine u Poljicima, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, neoženjen, streljan 1945. godine od jedinica KNOJ-a kao kameršar ustaša.⁶⁰⁷

LOVRIĆ ANTE Ivanov i majke Kujundžić Ane, rodjen 1920. godine u Poljicima, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, neoženjen. Streljan 1945. godine od jedinica KNOJ-a kao kameršar-ustaša.⁶⁰⁸

LOVRIĆ IVAN Ivanov i majke Ane Kujundžić, rodjen 1. I. 1923. godine u Poljicima, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, neoženjen. Streljan 1945. godine od jedinica KNOJ-a kao kameršar-ustaša.⁶⁰⁹

LASIĆ JOSO pok. Stjepana i majke Meter Jele, rodjen 1884. godine u Šumetu, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, bio je oženjen. sa Talo Anom ima troje djece. Streljan kao ustaša 1945. godine u Imotskom.⁶¹⁰

LJUBIĆ IVAN Petrov i majke Jakić Ive, rođen 4. VI. 1922. godine u Runoviću, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, bio je oženjen sa Bitanga Anom, imao jedno dijete. Streljan je od jedinica NOV-e 1945. godine kao ustaša-koljač.⁶¹¹

MIKULIĆ IVO⁶¹² Grgin, rodjen 27. IV. 1926. godine u Drumu, kotar Imotski, Hrvat. Streljan od jedinica NOV-e 15. XI. 1945. kao ustaški zločinac.⁶¹³

MILAS IVAN pok. Bariše i majke Trutin Ruže, rodjen 12. VII. 1904. godine u Drumu, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, bio oženjen sa Marom Perkušić – ima dvoje djece. Streljan 13. VIII. 1946. godine kao ustaša-kameršar od NOV-e.⁶¹⁴

VILENICA ANTE Ivanov i majke Mare rođene Gudelj, rodjen 22. II. 1920. god. u Vinjanima, svršio 8 razreda srednje škole. Ubiven od jedinica NOV-e 1946. godine.⁶¹⁵

BULJAN ANTE pok. Mate i majke pok. Miseric⁶¹⁶ Ruže, rodjen 15. XI. 1922. godine u Gornjem Podbablju, kotar Imotski, zemljoradnik. Ubiven od UDB-e Imotski 1947. godine kao bandit-odmetnik.⁶¹⁷

ŠABIĆ ANTE Ivanov i majke pok. Puljiz⁶¹⁸ Matije, rodjen 18. XI. 1922. godine u Zmijavcima, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik. Bio ustaša od 1941. godine. Likvidiran kao bandit-odmetnik.⁶¹⁹

GUDELJ MARIJAN Petrov, rodjen 1919. godine u Podosoje-Podbablje, kotar Imotski. Ubiven u IX. mjesecu 1946. godine kao aktivni pomagač bande.⁶²⁰

STRINIĆ ANTE⁶²¹ Ivanov i majke Andje Bradas⁶²², rodjen 10. VI. 1909. godine u Donjem Prološcu, Hrvat, zemljoradnik. Ubiven 1946. godine kao aktivni pomagač bande.⁶²³

MIKULIĆ ANTE pok. Stipana i majke Ive Strinić⁶²⁴, rodjen 2. XII. 1920. godine u Donjem Prološcu. Ubiven 1946. godine kao aktivni pomagač bande.⁶²⁵

MUSTAPIĆ ILIJA pok. Petra, rodjen 1898. godine u Lokvičiću, Hrvat, zemljoradnik. Ubiven u VII. mjesecu 1946. godine kao aktivni pomagač bande.⁶²⁶

ČORIĆ MATE Ivanov i majke Jele Grabovac, rodjen 15. II. 1925. godine u Donjem Prološcu, kotar Imotski. Ubiven u IX. mjesecu 1946. godine kao jatak bande.⁶²⁷

KNEZOVIĆ MATE pok. Mije i majke Jele Knezović, rodjen 22. XI. 1894. godine u Prološcu – Postinje, kotar Imotski. Ubiven kao jatak bande od UDB-e Imotski u IX. mjesecu 1947. godine.⁶²⁸

KNEZOVIĆ JOKA pok. Mate i majke Pavice Knezović, rodjena 30. I. 1921. godine u Prološcu – Postinje, kotar Imotski. Ubivena 24. IX. 1947. godine kao aktivni pomagač bande od UDB-e Imotski.⁶²⁹

KNEZOVIĆ KRSTO Ivanov i majke Jozef Tolić, rodjen 4. IX. 1927. godine u Prološcu – Postinje, kotar Imotski, ubiven kao bandit-odmetnik 20. IX. 1947. godine od UDB-e Imotski.⁶³⁰

VRLJIĆ MATE "CAR" Petrov, rodjen 20. II. 1904. godine u Podbablju, kotar Imotski, Hrvat, radnik. Likvidiran u bijegu, bio bandit-odmetnik, dana 20. aprila 1948. godine.⁶³¹

PAVLINOVIĆ FILIP Matin i majke Marije Bašić, rodjen 1. V. 1923. godine u Rašćanima, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik. Ubiven u bijegstvu od UDB-e Imotski 7. II. 1948. godine.⁶³²

ZEC MATE pok. Ivana i majke Gudelj Mare, rodjen 17. XII. 1912. godine u Krstićama, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik, oženjen, ima jedno dijete. Likvidiran 12. III. 1947. godine kao bandit-odmetnik.⁶³³

JUKIĆ NEDILJKO pok. Mare i majke Mande, rodjen 1929. godine u Zmijavcima, kotar Imotski, Hrvat, zemljoradnik. Likvidiran kao bandit odmetnik od UDB-e Imotski 1947. godine.⁶³⁴

DRAGOVIĆ IVAN pok. Ante i majke Andje, rodjen 1922. godine u Podosoju, kotar Imotski. Likvidiran od UDB-e Imotski 1947. godine kao bandit-odmetnik.⁶³⁵

LAŽETA PETAR pok. Mate iz Ričica, Hrvat, zemljoradnik. Likvidiran 1947. godine od UDB-e Imotski kao bandit-odmetnik.⁶³⁶

SIČENICA IVAN⁶³⁷ iz Ričica, Hrvat, zemljoradnik. Likvidiran 1947. godine od UDB-e Imotski kao bandit-odmetnik.⁶³⁸

Izvornik, strojopis

Državni arhiv u Splitu, f. 409, SUP za Dalmaciju, kut. 165.

Blanka MATKOVIĆ, Ivan PAŽANIN (prir.), *Zločini i teror u Dalmaciji 1943.-1948. počinjeni od pripadnika NOV, JA, OZN-e i UDB-e. Dokumenti*, online izdanje, Zagreb, ožujak 2011., str. 612-617, br. 236.

Mate RUPIĆ, Vladimir GEIGER, (prir.), *Partizanska i komunistička represija i zločini u Hrvatskoj 1944.-1946. Dokumenti, Dalmacija*, Slavonski Brod - Zagreb, 2011., str. 920-925, br. 289.